

3

PROFESÖR KİP İLE TÜRKÇE

"Noktalama
İşaretleri"
Öyküsü

İŞARETLER ADASINDAN KAÇIŞ

Birsen Ekim Özen

Merhaba Dünyalı,

Ben Türkçe Gezegeni'nden Profesör Kip! Sen de kimsin, orası da neresi dediğini duyar gibiyim! Ben, Türkçenin öneminin farkında olan bir gezegenin profesörüyüm. Birlikte çalıştığım kocaman bir ekibim var. Her biri Türkçenin bir konusunda uzman... Uzmanlarım, Türkçeyle problem yaşayan, Türkçeyi seven ama desteğe ihtiyacı olan, bazı konuları dikkat vermediği için kaçıran, kendi başına öğrenemeyeceğini düşünen öğrencilerin yardımına koşuyorlar. Birçok macerayı da birlikte yaşıyorlar...

Sen de bu diziyle onların hikâyelerine tanık olacaksın, eğleneceksin ve Türkçeyle ilgili birçok şeyi öğreneceksin. Türkçe Gezegeni tüm gücüyle senin yörüngende...

İmza
Profesör Kip

Tatil Notları

Emre deniz kenarında dalgaları incelemeye dalmıştı. Su ayak parmaklarına doğru köpüklene köpüklene yaklaşırken geriye sıçrayarak yakalanmamaya çalıştı. Dalga gücünü kaybedip hızla geri çekildi. Emre tekrar ilerledi. İkinci dalganın yaklaşmaya başlamasıyla da hafif bir çığlık atıp denizle yaptığı yakalamaca oyununa devam etti. Annesi oturduğu yerde doğrulmuş, Emre'ye bakıyordu. Emre, saatine bir göz attıktan sonra seslendi:

PROFESÖR KİP İLE TÜRKÇE

- Emre, artık eve gidiyoruz. Haydi oğlum!

Deniz dalgalarının ve uçsuz bucaksız alanın her şeyi yutan genişliği annesinin sesini de azaltıp güçsüzleştirerek iletti Emre'nin kulaklarına. Emre dönüp itiraz etti:

- Neden anne? Ben biraz daha yüzmek istiyorum.

- Saat 12 olmadan buradan ayrılmalıyız.

Güneş ışıkları bu saatlerde çok dik gelir.

- Tam da en güzel yerinde...

İŞARETLER ADASINDAN KAÇIŞ

Birkaç gündür aynı şeyler oluyordu. Emre sabah erkenden annesiyle deniz kenarına geliyor, ancak her zaman sadece öğlene kadar kalabiliyordu. Öğlen uykusu için eve gitmek hiç hoşuna gitmiyordu ama ne derse desin deniz kenarında biraz daha kalmak için annesini ikna edememişti.

Eve döndüklerinde annesi çay için masayı hazırlamasını rica etti. Aceleyle ondan istenileni yerine getirdikten sonra hevesle kek ve çayın servis edilmesini bekleme-ye başladı. Oysa masanın görüntüsünü gören annenin canı sıkılmıştı.

- Oğlum bu masa ne kadar karışık duruyor. Üstelik de bir sürü şey eksik.

Emre annesinin, onun yaptığı hiçbir şeyi beğenmediğini düşünüp suratını astı.

PROFESÖR KİP İLE TÜRKÇE

- Emreciğim bunları seni kırmak için söylemiyorum. İşleri tam ve düzgün yapmayı alışkanlık hâline getirmelisin. Ayrıntılara dikkat etmezsen hiçbir şey doğru olmaz. Öğretmenin de sana aynılarını söylemişti.

Emre hızla yerinden kalktı.

- Tamam anne eksik olan nedir söyle getireyim.

- Çatal yok, peçete yok, şeker yok, bir tek tabaklar gelmiş.

İŞARETLER ADASINDAN KAÇIŞ

Emre koşarak annesinin istediklerini getirdi.

- Getirdim anne ama bunlar ufak, önemsiz şeyler.

Annesi güldü.

- Ufak diye küçümsediğin şeyler hayatın sorunsuz ilerlemesini sağlıyor. Küçük ayrıntılarda büyük güzellikler saklıdır.

Emre annesinin bu akıl veren konuşmalarından sıkıldığını hissetti, konuyu değiştirmek istedi.

- Babam bu akşam kaçta gelir anne?
- Geç kalmaz herhâlde. Akşam yemeğine yetişir.
- Keşke işe gitmese de burada kalsa, o zaman benim denizde durmama izin verirdi belki.

Annesi hafif bir kahkaha attı:

- Zannetmiyorum. Benim izin vermediğim şeye babanın izin verdiğini gördün mü hiç?

Annesi doğru söylüyordu. Emre kaşlarını iyice çattı. Öğlenleri burada kalmanın bir yolu yok muydu yani?

Her sene olduğu gibi bu sene de okul kapandıktan sonra, yazlığa taşınmışlardı. Emre'nin babası artık şehir içinde oturdukları evlerine değil, sahil kenarındaki küçük evlerine geliyordu her akşam. Yazlık evleri küçüktü. Şehir içindeki evleri gibi rahat değildi ama Emre de, annesi ve babası da bu evi çok seviyorlardı.

Öğlen yemeğini yedikten sonra, yatağına uzanacakken Emre'nin aklına aniden bir fikir geldi:

- Anne, öğretmenimiz tatile çıkmadan önce bize bir ödev vermişti. Ben nasıl da unuttum?

- Sakın ödev olarak öğlen deniz kenarında kalmam lazım deme! İnanmam biraz zor olur.

Emre, annesinin gülmesini durdurmak için onun kolunu çektii.

- Ya anne öyle bir şey değil. Bu bilgisayarla yapılacak bir şey.

Annesinin gülümsemesi kahkahaya dönüştü.

- Şimdi de öğretmenimiz "Öğlen uykusu uyumayın, bilgisayarla oynayın dedi." mi diyeceksin?

- Anne ya! Gülmesene... Öğretmenimiz ona her gün elektronik mektup atmamızı istedi. Ben de ona bugün yaptıklarımı yazıp atacağım.

Annesi gülmesini durdurmaya çalıştı.

